

grundlæggende rettigheder, og det har vi tre argumenter for.

Det første er, at vi ser planerne med agenturet som et forsøg på at tildele EU yderligere magt. Agenturet oprettes ved hjælp af den paragraf, EU's gummiparagraf, som giver EU magt, når der ikke er anden legitim retshjemmel i traktaten, og så er forslaget udstyret med en opfølgingsbestemmelse, der skal genoverveje agenturets kompetence efter 3 år. Det vil sige, at man altså starter med at have et agentur, der har en bestemt kompetence, men man lægger sådan set op til, at den skal udvides i de kommende år. Og det synes vi er at indføre den slags ting med ikke alene en gummiparagraf, men også med en efterfølgende elastik som forsøg på at holde lidt styr på det.

Det andet argument for ikke at støtte forslaget handler netop om forholdet mellem EU's beføjelser og sikring af menneskerettigheder i europarådsregi. Det er jo bemærkelsesværdigt, at agenturets grundlag for at arbejde med menneskerettigheder er Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder og ikke den europæiske menneskerettighedskonvention – altså Europarådets. Det vil sige, at man sådan set opretter to sæt retslige udgangspunkter; det kan godt være, at de er identiske, men man har altså ingen sikkerhed for, at de bliver ved med at være det. Det vil betyde, at Europarådet bliver underlagt en fortolkningsmæssig konkurrence fra en konkurrerende politisk organisation, og jeg mener faktisk, at det vil svække Europarådet og Menneskerettighedsdomstolen, og det ser vi som et meget stort problem.

Kl. 13.55

Samtidig mener vi, at det er vigtigt, at Europarådet fastholdes som omdrejningspunkt for menneskerettigheder i Europa, fordi det i modsætning til EU ikke har en anden politisk dagsorden, f.eks. at fremme EU som politisk projekt og at tilgodese det indre marked. Hvis man overlader det til EF-Domstolen at træffe afgørelser i menneskerettighedsanliggender, skal man være klar over, at EF-Domstolen jo har en række andre hensyn, der også skal tages, og ikke kun hensynet til menneskerettighederne.

Så finder vi det også paradoksalt, at EU ønsker et agentur, der skal overvåge EU's samarbejde inden for det retlige og politimæssige område. Ja, der kunne såmænd være god brug for det, skulle jeg hilse og sige, men alligevel synes vi, det er paradoksalt, når vi på det her område har set, at EU's lovgivning balancerer på kanten

af staternes forfatningsmæssige rettigheder. Med den europæiske arrestordre og bevissikringskendelsen tvinges staterne til at anerkende hinandens repressive tiltag på bekostning af borgernes beskyttelse mod statslige indgreb.

Hvis man reelt ønsker at gøre noget for menneskerettigheder på det her område, burde man politisk indstille anvendelsen af gensidige anerkendelser inden for det politi- og strafferetlige område, eller man kunne måske anvende en gensidig anerkendelse med modsat fortegn. Det kunne gøres ved at fastslå, at ingen borger må kunne udsættes for tvangsmæssige foranstaltninger eller indgreb, hvis blot en af staterne, der er involveret i en sag, har regler, der beskytter borgerne mod det pågældende indgreb. Altså, hvis formålet var at beskytte menneskerettigheder og menneskenes rettigheder, kunne og burde man gå helt andre veje end den, der ligger i det her forslag.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg skal bare høre, om det, som hr. Rune Lund stemte for i Europarådet, fortsat er Enhedslistens opfattelse, nemlig at hvis der er en fornuftig arbejdsdeling mellem agenturet og Europarådet med hensyn til det øvrige arbejde på menneskerettighedsområdet, så er det en god idé.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er min klare opfattelse, som jeg har redegjort for i dag, at oprettelsen af det her agentur grundlæggende er en dårlig idé. Hvis man så i Europarådet er i den situation, at man må konstatere, at EU gør det her, uanset hvad de medlemmer af Europarådet, som ikke er medlemmer af EU, måtte mene, og at man der arbejder på at få en fornuftig arbejdsdeling, så skal man selvfølgelig gøre det. Så jeg tror sådan set ikke, der er nogen modsætning mellem det, hr. Rune Lund mener i den her sag, og så det, jeg mener, og det, Enhedslisten mener i Europarådet, og det, Enhedslisten mener i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Nej, det mener jeg heller ikke på nogen måde; hvis jeg har antydnet det, må jeg straks tage det i mig igen. Nej, jeg vil bare gerne have præciseret, at det altså er Enhedslistens opfattelse, at der kan tilvejebringes en arbejdsdeling, som vil være fornuftig. Det er sådan set det, der også er